

2002:18

Interpellation av Cecilia Obermüller (mp) om ansökan om medel för energirådgivning

Sedan 1997 har svenska kommuner möjlighet att ansöka hos Energimyndigheten om medel för att erbjuda sina medborgare gratis energirådgivning. Rådgivningen ska vända sig till allmänhet, småföretag och organisationer som av olika anledningar behöver hjälp med att orientera sig inom energiområdet och kompletterar den rådgivning som ges av statliga myndigheter. Det kan gälla hyresgäster som behöver lära sig mer om hur de kan effektivisera sin konsumtion av hushållsel, villaägare som behöver lära sig mer om värmepumpar eller hur man på bästa sätt tilläggsisolerar sitt hus. Behoven är olika beroende av i vilken stadsdel och i vilken typ av bostad man bor.

Stockholm ansökte 1998 och 1999 om bidrag för energirådgivning och blev för dessa år tilldelade 310 000 kr/år. År 1999 beslöts dock att verksamheten inte skulle fortsätta. Stockholm är en av endast tio kommuner som valt att inte ansöka om statligt bidrag för energirådgivning för år 2002. Detta trots att det fortfarande finns ett behov hos medborgarna av energirådgivning. Än idag ringer människor till stadsdelsförvaltningarna och till de som tidigare var ansvariga för energirådgivningen centralt i staden för att få råd. En av orsakerna till detta är att elmarknaden blivit allt mer snårig. Även andra kommuners energirådgivare blir tillfrågade av Stockholms kommuns innevånare. Det finns idag inte några resurser för att ge stadens medborgare den hjälp de behöver.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Varför har Stockholm inte ansökt om medel från Energimyndigheten för gratis energirådgivning åt stadens medborgare?
2. Anser Du att det inte finns något behov av gratis energirådgivning?

3. Hur kompenserar kommunen för de negativa miljöeffekter som frånvaron av energirådgivare ger upphov till?

Stockholm den 18 mars 2002

Cecilia Obermüller